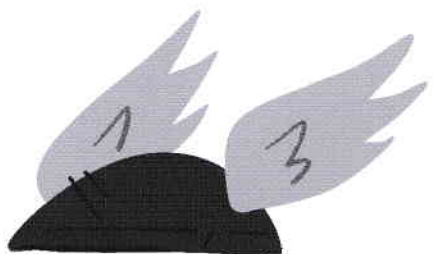

PERSEU ȘI MEDUZA

LITERA
mică

București
2020

LEBRIS

We know
books

acă ar fi să te gândești la Meduza, cel mai probabil îți va veni în minte acel animal marin cu corp gelatinos care-i înțeapă pe cei ce se bălăcesc în mare.

Totuși, în Grecia antică a existat o Meduză mult mai periculoasă. Potrivit legendei, au trăit cândva, la capătul pământului, trei monștri numiți gorgone. Erau surori și aveau o înfățișare înfiorătoare: aveau șerpi în loc de păr, din gurile lor ieșeau colți mari și aveau aripi strălucitoare de aur care le ajutau să zboare. Dar cea mai periculoasă era privirea lor. Era de-ajuns ca ochii lor să te țintească și rămâneai pietrificat pentru totdeauna.

Meduza era singura gorgonă mortală și mulți oameni au încercat, fără izbândă, să-i ia viața. Până când, într-o zi, un erou pe nume Perseu a avut suficient curaj pentru a o învinge.

Perseu s-a născut printr-o minune. Un oracol îl avertizase pe bunicul lui, Acrisios, regele Argosului, că fiica sa Danae va naște un copil care-l va ucide. Speriat, Acrisios a închis-o pe Danae **într-un turn din bronz bine păzit**, ca ea să nu se îndrăgostească și să aibă copii.

Totuși, Zeus, atras de frumusețea ei, a pus la cale un plan ca să ajungă în turn: s-a transformat în picuri de ploaie aurie și a pătruns înăuntru prin zidurile de piatră. Danae s-a îndrăgostit de Zeus, iar mai apoi l-a adus pe lume pe fiul lor, Perseu.

Când a aflat de nașterea nepotului său, Acrisios n-a avut curajul să-i vină pur și simplu de hac, așa că a închis-o pe Danae într-un cutăr împreună cu fiul ei și i-a aruncat în mare, crezând că vor dispărea în adâncurile apelor.

Atât mama, cât și copilul au supraviețuit, iar cutărul a ajuns pe plajele insulei Serifos, unde domnea regele Polydectes.